

[Jensen (Aale).]

Ministeren kan ikke faa sine Forslag gennemført, som han ønsker dem — saa var der mange, der vilde komme til at se helt anderledes ud —, og hvis jeg forstaaer det ærede Medlem rigtigt, har det ærede Medlem sluttet sig til et Parti — ganske vist mod L. S.'s Program —, og dette Parti har jo i meget stor Udstrækning været medvirkende til, at Ministerens Forslag i mange Henseender er blevet forringet. Men hvis jeg er rigtigt underrettet — og det tror jeg, jeg er —, forekommer der ogsaa Tilfælde, hvor L. S.'s Ledelse har givet Tilslutning til Ministerens Tanker og til Trods herfor ikke har generet sig ved bagefter at angribe Ministeren, naar han fremsatte disse Tanker i Form af Lovforslag. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem som L. S.-Mand ska give sig til at kritisere Ministeren; jeg tror i hvert Fald ikke, det vil have gavnlige Virkninger for det ærede Medlem.

Det ærede Medlem tog Afstand fra, at Landbrugsraadet sammen med Ministeren skulde administrere Loven; det skulde være L. S. i Stedet for. Dette har Ministeren svaret paa, men jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem maa kunne sige sig selv, at den Anciennitet i saa Henseende, som L. S. besidder, er af den Art, at man i hvert Fald maa betænke sig to Gange, før man overgiver Ledelsen til en saadan Organisation, der ikke har eksisteret længere. Og den Maade, hvorpaa den hidtil har virket, synes jeg heller ikke animerer meget til at lægge Administrationen i dens Hænder. Mig bekendt har den ikke udrettet andet end medvirket til at skabe Utryghed indenfor mange af vore Organisationer, som ellers har gaaet godt. Det animerer ikke til at være saa glad ved at lægge Administrationen over i slige Hænder.

Men jeg vil nu gerne, for at være fuldt klar over, hvor jeg har det ærede Medlem, have en Forklaring paa, hvorledes det ærede Medlem kan sige „mit Parti“, hvad han forstaaer ved „sit Parti“. Saa vidt jeg har kendt L. S.-Bevægelsen, vil den ikke tilslutte sig noget Parti. Men det ærede Medlem siger stadig „mit Parti“, og da ingen anden Ordfører har meldt sig fra det konservative Parti, og den Placering, det ærede Medlem har her i Salen, ogsaa kunde tyde paa, at han har sluttet sig til det kon-

servative Folkeparti — og derved naturligvis brudt L. S.'s Program —, synes jeg, det ærede Medlem burde tage Emblemets fra sit Bryst. Men det bliver jo en Sag, som det ærede Medlem selv og hans Organisation maa afgøre.

Vi fik at vide, at det ærede Medlems Partis Ordfører i Folketinget havde udtalt forskelligt, men endnu ved vi ikke rigtig, om han talte for det konservative Folkeparti eller for L. S. Det ærede Medlem talte tillige om, at mit Partis Ordfører under Behandlingen af et andet Forslag havde talt om at uddele Kød til de kriseramte ganske gratis. Det er jo sket, ikke ved det ærede Medlems Initiativ, men netop ved Ministeriets Initiativ, og derved er der naaet et dobbelt Formaal: at skabe Mulighed for Afsætning af vort Oksekød og skabe Mulighed for, at de kriseramte, som ellers ikke kunde faa Kød, nu kan faa sig en god Oksekødsuppe, som jeg sætter megen Pris paa, og dèr har jeg maaske en Meningsfælle i det ærede Medlem.

Men herinde kan vi ikke lovgive ensidigt, for saa bærer vi os forkert ad. Det ærede Medlem er ensidig Agrar, saa vidt jeg forstaaer, og det bør man ikke være, man maa tage Hensyn til begge Sider. Vel er Landbruget i en meget vanskelig Situation, men der er mange andre og ikke mindst de arbejdsløse, der er endnu daarligere stillede end de daarligt stillede Landmænd. Derfor er det rigtigt, synes jeg, at man fremsætter disse Forslag og søger at faa dem gennemført.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Iste tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) i, at det kan være trist at skulle vedtage en Lov af den Art, vi her arbejder med. Men der er dog ogsaa Lyspunkter i dette. Naar man ser Loven sammen med den Kødordning, vi allerede har vedtaget, altsaa tager det som en samlet Ordning, opnaar vi dog, at det bliver de daarligste Varer, der bliver destrueret, og samtidig opnaar vi en Stimulering af Priserne. Naar der uddeles gratis Oksekød til de kriseramte, vil Ordningen ikke virke fordyrende paa det, de skal have, og det synes jeg heller ikke er rigtigt. Vi opnaar at faa en god, sund Vare til Menneskeføde, saaledes at jeg slet ikke forstaaer, at man kan tale om Tvangsfoeding. Jeg synes ikke, man skal